

C142 – FIN7

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

19 februari 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIEN EN BEGROTING

INHOUD

- Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de vertegenwoordiging van de Vlaamse Regering bij de herdenking van Wapenstilstand op 11 november in Ieper 1
- Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over steun aan de paardenrensector 2

Waarnemend voorzitter: de heer Erik Matthijs

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de vertegenwoordiging van de Vlaamse Regering bij de herdenking van Wapenstilstand op 11 november in Ieper

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, ieder jaar op 11 november wordt de Wapenstilstand herdacht die een einde maakte aan de Eerste Wereldoorlog. Nu worden op deze dag alle slachtoffers van oorlogsgeweld herdacht. De belangrijkste herdenking in Vlaanderen vindt plaats in Ieper, tijdens de oorlog volledig verwoest, toneel van bloedige veldslagen, en ook de stad die haar naam gaf aan een gifgas dat hier voor het eerst gebruikt werd.

In Ieper vindt deze herdenking jaarlijks plaats onder de Menenpoort, een Brits monument ter herdenking van de overwinning, maar ook een memoriaal voor alle gesneuvelden van het Britse Gemenebest uit de tragische Eerste Wereldoorlog die geen gekend graf hebben. Deze aangrijpende plechtigheid wordt bijgewoond door een nog steeds groeiend aantal bezoekers, zowel uit binnen- als uit buitenland. Naast Britse scholieren die een meerdaags bezoek brengen aan de slagvelden van Vlaanderen en Noord-Frankrijk zijn er ook steeds veel particuliere bezoekers uit de landen van het Britse Gemenebest. Van de plechtigheid wordt ook door binnen- en buitenlandse tv-stations verslag gemaakt voor nieuwsuitzendingen of voor het maken van documentaires.

De plechtigheid wordt ook bijgewoond door tal van officiële gasten. Zo is de burgemeester van de stad Ieper steeds aanwezig, net zoals de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen en een federaal volksvertegenwoordiger als afgevaardigde van het federale parlement. De religieuze overheid is vertegenwoordigd door de deken van Ieper en door de dominee van de St. George's Memorial Church, de anglicaanse kerk in Ieper. Ook de militaire overheid en het koningshuis zijn vertegenwoordigd. De landen die deelnamen aan het conflict, worden vertegenwoordigd door hun ambassadeurs in Brussel of door een consul. De ambassadeur van Duitsland neemt eveneens al enkele jaren aan deze serene plechtigheid deel. Dit jaar was ook de minister van Buitenlandse Zaken van Canada aanwezig.

Het is jammer dat de Vlaamse Regering de afgelopen jaren afwezig was op 11 november. Sinds 11 november

2004, toen toenmalig minister-president Letermé aanwezig was, heeft geen enkele Vlaamse minister deze plechtigheid onder de Menenpoort nog bijgewoond.

Door de cruciale rol die Ieper tijdens de Eerste Wereldoorlog heeft gespeeld, is de herdenking in deze stad, die de titel 'Vredesstad' draagt, veel meer dan een zoveelste optocht in een provinciestadje. Het is een 'evenement' met internationale weerklank geworden. Ik heb vernomen dat de herdenking tijdens de nieuwsuitzending van 52 stations wereldwijd werd uitgezonden.

– *De heer Jaak Gabriëls treedt als voorzitter op.*

De Vlaamse ministers spannen zich in om tot een gezamenlijk actieplan '100 jaar Grote Oorlog' te komen. De zaak is al enkele keren ter sprake gekomen. In de periode 2014-2018 zullen heel wat toeristen uit de hele wereld naar hier komen om de oorlog te herdenken. Het toerisme zal worden gepromoot. Ook wil men het imago van Vlaanderen in de wereld versterken. Natuurlijk kan en mag de Vlaamse Regering op deze plechtigheid met internationale uitstraling niet ontbreken.

Mijnheer de minister-president, zult u of zal een lid van de Vlaamse Regering of een afvaardiging van het Vlaams Parlement op 11 november 2008, en ook in de komende jaren, aanwezig zijn op de herdenking van de Wapenstilstand in Ieper? Indien dit echt niet mogelijk is, kunt u zich dan laten vervangen door een afgevaardigde van de regering of een Vlaams parlements lid? Waarom was u op 11 november niet aanwezig op de herdenking in Ieper en hebt u zich niet laten vervangen door een ander lid van de regering of door een Vlaams parlements lid? Is de herdenking van Wapenstilstand in Ieper voor de Vlaamse Regering een belangrijk moment? Hoe zal de Vlaamse Regering in 2014-2018 het immense drama van de 'Bloody Fields of Ypres' herdenken?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, de vraag verbaast me enigszins. Mijnheer Verstreken, ik heb me even de moeite getroost om via het internet op te zoeken wat in de afgelopen jaren in het Vlaams Parlement al is gezegd over de 11 novemberherdenking in Ieper. Ik heb daarover een vraag teruggevonden van de heer Van Grembergen. Op 12 november 1998 heeft hij daarover dezelfde vragen gesteld aan de toenmalige minister-president, de heer Van den Brande.

Mijnheer Verstreken, mijns inziens zijn uw vragen verkeerd geformuleerd. Als Vlaams-nationalistische partij voelen we ons bijzonder betrokken bij alles wat

gebeurd is tijdens de twee wereldoorlogen, en zeker tijdens WO I. We zijn natuurlijk niet zo happig om naast de koning van België en de koningin van Groot-Brittannië plaats te nemen. Ik stel dan ook voor dat u wordt afgevaardigd. Maar de fundamentele vraag is eigenlijk of de Vlaamse Regering of de minister-president gevraagd werden? Dat was de vraag op 12 november 1998, en dat is volgens mij ook nu de vraag.

Zoals u wellicht weet wanneer u uw huiswerk hebt gemaakt, collega Verstreken, worden de genodigden uitgenodigd door drie instanties: het Britse hof, het Belgische hof en de stad Ieper. De stad Ieper staat enkel in voor de uitnodiging van lokale politici en andere mensen. Ik veronderstel dus dat minister-president Leterme op die manier aanwezig was en dat het Belgische hof de voorbije jaren geen vertegenwoordiging van de Vlaamse Regering heeft gevraagd. Daarom was de minister-president er niet of was er geen vertegenwoordiging van de Vlaamse Regering. Wij zijn in ieder geval geen kandidaat om naast die mensen te gaan zitten.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, er zijn op 11 november heel wat plechtigheden. Dat is een gewoonte en een traditie. Ook in Ieper is dat zo. De meeste regeringsleden nemen deel aan een of andere plechtigheid, al of niet in hun regio.

Het is juist dat in 2004 toenmalig minister-president Leterme aanwezig was en dat er in de jaren 2005, 2006 en 2007 geen minister op de plechtigheid in Ieper was. Ik kan u wel zeggen – en dat zal u veel blijdschap geven – dat 11 november 2008 reeds in de agenda van minister Bourgeois is ingeschreven en dat hij dus aanwezig zal zijn op de plechtigheid in Ieper. Ook op het project '100 jaar Grote Oorlog' zal hij aanwezig zijn.

Op de laatste viering was de gouverneur van West-Vlaanderen aanwezig, en u weet dat een gouverneur commissaris van de Vlaamse Regering is. Zo was de Vlaamse Regering dus vertegenwoordigd.

Ik denk dat er heel wat plechtigheden worden georganiseerd en dat alle regeringsleden een van de plechtigheden bijwonen. Minister Bourgeois heeft nu reeds toegezegd om in 2008 aanwezig te zijn. Wat ikzelf zal doen, hangt af van mijn agenda en de uitnodiging.

Als ik me niet vergis, is er ook bij mij een uitnodiging terechtgekomen voor de viering in Ieper. Maar ik heb moeten kiezen tussen de vele plechtigheden en ik heb dus een andere gekozen, wat niet wil zeggen dat ik daarvoor een waardeoordeel uitspreek over de vredesstad Ieper en de plechtigheden die daar op die dag gebeuren. Maar ik kan niet op hetzelfde moment op verschillende plaatsen zijn.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister-president, geachte collega's, iedereen hier weet dat we ontelbare uitnodigingen krijgen en keuzes moeten maken. De thuisregio is natuurlijk belangrijk, maar deze toch wel bijzondere plek onder de Menenpoort is van groot belang. Met het oog op 2014-2018 denk ik dat de Vlaamse Regering er rekening mee zou mogen houden, gezien de tragedie die daar gebeurd is en vanuit toeristisch en economisch oogpunt. Ik hoop dat er een degelijk beleidsplan wordt gemaakt om die grote activiteiten en de herdenking van de Grote Oorlog op te volgen.

Ook al krijg je geen uitnodiging, dan kan je zelf even contact opnemen of kan je gewoon aanwezig zijn. Ik had ook geen uitnodiging, maar ik ben gewoon gegaan. Mijnheer Sintobin, u zei zelf dat u als nationalistische partij geen kandidaat bent om naast de koningin te staan. Maar ik denk dat het in het kader van de Grote Oorlog en de wapenstilstand ook wel eens goed is om de vredespijp te roken en de strijdbijl te begraven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over steun aan de paardenrensector

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, mijnheer de minister-president, ik weet dat u een paardenliefhebber bent. Of u af en toe ook een gokje waagt, dat zullen we straks wel horen. Ik heb in ieder geval in mijn jeugd het genoeg gehad om verschillende mensen te vergezellen naar de paardenrennen in Kuurne, Oostende en Sterrebeek.

Helaas is het gedaan, want de sector zit blijkbaar in een zware, diepe crisis. Men heeft mij gezegd dat een renvereniging per rendag 5000 euro verlies maakt. Het is evident dat als het aantal rendagen vermindert evenals het aantal bezoekers, dat dan ook de inzet vermindert.

In 1989 werd nog 150 miljoen euro ingezet op paardenrennen in België, vorig jaar was dat nog amper 23 miljoen. Door de geslonken inkomsten is het prijzengeld ook fel gezakt. En omdat paardenrennen niets meer opleveren, zijn er ook steeds minder fokkers. We hebben dit zijdelings aangeraakt tijdens de hoorzittingen over de visie en het beleid inzake de paardenhouderij. Het is

me nog steeds niet helemaal duidelijk of het nu om het beleid van de minister of om een resolutie van de meerderheid gaat.

Mijnheer de minister-president, een van de redenen waarom de Vlaamse overheid deze sector niet wenste te ondersteunen, was dat er geen organisatie achter zat. Iedereen deed maar wat. Onlangs liet u weten bereid te zijn om hulp te bieden indien de sector zich behoorlijk organiseert. Dat zou de laatste jaren niet het geval zijn geweest, al werd er al in 2004 een federatie opgericht en werd er al een ontwerp van beheersovereenkomst met de Vlaamse Regering opgesteld, dat om juridische redenen niet werd ondertekend.

De vertegenwoordigers van de sector hebben zich nu blijkbaar toch unaniem achter de federatie geschaard. Daarom wordt nu vanuit de federatie gesteld dat de onderhandelingen met de Vlaamse Regering opnieuw worden opgestart. De uiteindelijke bedoeling is het bekomen van de nodige financiële steun van de Vlaamse Regering.

Mijnheer de minister-president, hebt u reeds overleg gepleegd met de federatie sedert de heropstart? Klopt het dat alle vertegenwoordigers nu in één federatie gegroepeerd zijn?

In welke mate en op welke wijze bent u bereid om de sector te ondersteunen? Volgens een krant bent u daartoe bereid op voorwaarde dat ze georganiseerd zijn. Dat is nu het geval, de steun kan dus bijna automatisch worden gegeven.

Welke voorwaarden verbindt u aan de eventuele steun voor de sector? Werkt u met een beheersovereenkomst?

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, mijnheer Sintobin, ik herinner me heel goed het voorstel van decreet dat in de vorige legislatuur werd besproken. Dat gebeurde onder aanvoering van de heer André Denys, de grote promotor ervan, in 2003-2004. Na een lange lijdensweg en diverse adviezen van de Raad van State, werd het voorstel van decreet eindelijk goedgekeurd medio maart 2004. Het gaat meer bepaald om het voorstel van decreet "houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging van de Vlaamse Regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel 'Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen' en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen" van maart 2004.

Mijnheer Sintobin, hierover werd al gesproken in deze Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begro-

ting. Ik heb nog een vraag bij me – ik meen de laatste die over dit thema werd gesteld – van uw provinciegenoot, de heer Callens, aan minister Van Mechelen. De minister antwoordde dat van de beheersovereenkomst een soort kladversie voorhanden is, maar dat het probleem werd gevormd door drie annulatieberoepen, waaronder één van de federale regering, bij het Arbitragehof (nu het Grondwettelijk Hof). Ik meen dat het op 30 juni 2005 was, dat meerdere artikelen van dit decreet, goedgekeurd door het Vlaams Parlement, door het Arbitragehof werden vernietigd. Ik wacht op het antwoord van de minister-president, maar als de artikelen vernietigd zijn, betwijfel ik of het decreet nog uitvoerbaar is. Misschien moeten er nieuwe voorstellen komen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik zou me willen aansluiten bij de woorden van de heer Matthijs. Het decreet kwam tot stand tijdens de vorige legislatuur. Het was geen gemakkelijke discussie. Ik herinner me dat sp.a en Groen! er enorm tegen waren, net als de toenmalige groene minister, die trouwens vandaag aanwezig is, en ook tegen stemden.

We hebben de problematiek toen inderdaad ter harte genomen en we hebben André Denys gesteund om de Vlaamse federatie op te richten. We zijn toen echter gestoten op een hele advisering van de Raad van State, en later werden onderdelen in verband met de weddenschappen op paardenrennen vernietigd door het Arbitragehof.

De vraag daarbij was of het Vlaamse Gewest bepaalde soorten van weddenschappen op paardenrennen al dan niet zou toestaan. Daarover werd een hele discussie gevoerd, en wij hebben ook adviezen gevraagd in verband met de invordering en de belasting op de weddenschappen. We hebben geprobeerd om die voor een stuk te overrulen in het Vlaams Parlement om zo de vergunningen mogelijk te maken, maar we werden teruggefloten.

We hebben toen de volgende bepaling ingevoerd: "In de vergunningsvoorwaarden is onder meer vastgelegd dat 7 percent van de omzet terugvloeit naar de organiserende renvereniging." We hebben dat gedaan omdat de renverenigingen ook inkomsten moeten hebben.

Mijnheer Sintobin, ik begrijp uw vraag niet helemaal. Bedoelt u dat de Vlaamse overheid subsidies moet geven? Ik denk niet dat dit de oorspronkelijke bedoeling was, maar wel dat een deel van de omzet zou terugvloeien naar een vereniging die dan de verschillende spelers moest samenbrengen. Door de onderlinge discussies over de organisatie van de drafwedstrijden, zijn een aantal verenigingen uiteindelijk failliet gegaan. Dat zorgde ervoor dat er op bepaalde locaties geen

wedstrijden meer waren. De weddenschappen zijn op tien jaar tijd teruggevallen van 100 naar 10.

Het geheel is maar oplosbaar in een context waarbinnen de bevoegdheden duidelijk zijn bepaald. De filosofie van het decreet-Denys was dat een deel van de weddenschappen terugvloeiende naar de organisatoren, namelijk de renverenigingen, en dat de belasting op de weddenschappen werd verlaagd om ervoor te zorgen dat het interessant zou zijn om weddenschappen te ontwikkelen. We zijn daar helaas niet voor bevoegd. We hebben ook nooit medewerking gekregen van de federale minister van Financiën, al is dat op het Overlegcomité aan bod gekomen.

Mijnheer de minister-president, ik wacht op uw antwoord. Ik denk niet dat het de oorspronkelijke bedoeling van het decreet was om subsidies te geven. We betreuren dat het decreet niet is gerealiseerd. CD&V heeft het enorm gesteund. De heer Matthijs was zelfs onze kandidaat om in die Vlaamse federatie te zetelen. De heer Denys had ons dat mandaat beloofd, maar uiteindelijk is het decreet nooit gerealiseerd. *(Opmerkingen van de heer Herman De Reuse)*

U bent principieel. Dat weten we.

We hebben er alles voor gedaan, maar het is niet gelukt. Het Arbitragehof heeft het post factum op een aantal punten vernietigd. Ik hoop dat de federatie opnieuw kan opstarten. Inmiddels zijn de renbaan van Sterrebeek en de Wellingtonrenbaan gesloten. Ook in Groenendaal kunnen er geen wedstrijden meer worden georganiseerd. Er zijn alleen nog maar de renbanen in Kuurne en Waregem. Dat is een onvoldoende draagvlak om wedstrijden te organiseren. Gelukkig zitten de groenen nu in de oppositie, want zij hebben zich toen zeer negatief uitgelaten. *(Opmerkingen van de heer Jef Tavernier)*

Het ging niet alleen over juridische dingen, maar de groenen zagen de sector niet graag. *(Opmerkingen van de heer Jef Tavernier)*

Ik mag toch een beetje polemisch zijn. Ik sluit me aan bij de gestelde vragen, maar wilde toch nog even de context van het decreet schetsen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister-president, we zijn al altijd voor de paarden geweest. We moeten een onderscheid maken tussen de dierenliefhebbers en het organiseren van weddenschappen op paardenrennen. Iedereen weet dat weddenschappen een plaag zijn en af en toe uit de hand lopen. Als een bepaalde sector een bepaalde sport wil beoefenen, dan heb ik daar geen probleem mee, maar het moet niet ten koste gaan van de volksgezondheid en het welzijn. Gokverslavingen zijn een maatschappelijk probleem.

De grondwettelijke bezwaren hebben wij niet uitgevonden. Ik vind het goed dat het decreet niet is doorgegaan. Ik vind het jammer voor diegenen die daardoor een zeer lucratief mandaat aan zich voorbij hebben zien gaan, maar dat is collateral damage die soms voorkomt.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, ik wil deze vraag voor een deel ondersteunen. Er moet een onderscheid worden gemaakt. Er is het culturele gegeven. Paardenwedrennen zijn niet alleen weddenschappen. We hebben toen ook duidelijk gezegd dat dit niet onze bevoegdheid was en dat het decreet dus niet relevant was. We hebben achteraf op dat punt ook gelijk gekregen. Paardenwedrennen zijn voor mij niet sowieso uit den boze. Ze zijn een onderdeel van een cultureel fenomeen. Als deze achteruitgaan, dan wil dat zeggen dat er waarschijnlijk veel minder interesse in en vraag naar is.

De overheid kan niet alles kunstmatig in leven houden. Als het echter om structurele problemen gaat en wij kunnen die oplossen, dan heb ik daar geen enkel probleem mee. Op die manier kan een cultureel gegeven toch blijven bestaan.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Collega's, u hebt de geschiedenis al even aangekaart, maar ik wil toch nog een kleine inleiding geven bij mijn antwoord. Het Vlaams Parlement heeft op 17 maart 2004 het decreet houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging aan de Vlaamse Regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel 'Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen' en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen goedgekeurd. Het is door de Vlaamse Regering bekrachtigd op 26 maart 2004.

In het kader van deze vraag is het belangrijk om de artikelen 21 tot 28 nog even op te frissen. Die hebben betrekking op het terugvloeiën van een deel van de omzet van de wedkantoren die weddenschappen aannemen op buitenlandse rennen, naar de organiserende renverenigingen in ruil voor een verminderde belasting op de omzet. Ook de bookmakers en de nieuw aan te wijzen totalisator zouden moeten bijdragen aan de eigen renverenigingen. Dat zou geregeld worden via de vergunningsvoorwaarden bij de vergunningen die aan wedkantoren zouden worden uitgereikt.

De federale overheid en een tweetal wedkantoren zijn naar het Grondwettelijk Hof (voorheen het Arbitragehof) gestapt, en bij arrest van 30 juni 2005 heeft het

Grondwettelijk Hof de artikelen die verband houden met de vergunning voor weddenschappen vernietigd. Volgens het arrest is de bevoegdheid van de gewesten over de belasting op spelen en weddenschappen beperkt tot het vaststellen van de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de vrijstelling van belastingen, en behoort het uitreiken van vergunningen voor het aannemen van weddenschappen op paardenrennen tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Volgens het Grondwettelijk Hof heeft het Vlaamse Gewest in dit decreet zijn bevoegdheid overschreden, zoals de heer Sannen reeds aanhaalde.

Het decreet voorzag ook in de oprichting van een Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen (VFP). Binnen de zes maanden na de oprichting van de VFP zou een beheerscontract gesloten worden tussen de VFP en het Vlaamse Gewest. Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest evenwel ook een aantal doelstellingen van de federatie vernietigd. De federatie is opgericht in januari 2005, maar er is tot op heden geen beheerscontract afgesloten. Door het feit dat het voor de sector belangrijkste gedeelte uit het decreet, namelijk het gedeelte dat moest zorgen voor een financiering van de wedrennen, vernietigd werd, is het enthousiasme van de sector voor het resterende deel van het decreet bijzonder sterk afgenomen. De Vlaamse Federatie Paardenwedrennen had haar voornaamste doelstelling verloren, en intern bleek er tussen de vele partners in de federatie geen eensgezindheid te bestaan over de te volgen strategie.

Het gevolg was dat de Vlaamse overheid door diverse mensen benaderd werd, met een ongecoördineerde aanpak, met voortdurend wijzigende standpunten en voorstellen.

Gezien de toestand in de sector en onder impuls van de gouverneurs van West- en Oost-Vlaanderen, heeft de sector de draad opnieuw opgenomen en zich achter een hernieuwde federatie geschaard. Daartoe is op 31 januari 2008 een intentieverklaring ondertekend tussen de federatie en de vertegenwoordigers van de hippodrooms en de renverenigingen. Er gloort dus opnieuw licht aan het eind van de tunnel.

Naast het aanpassen van de interne structuur van de VFP hebben zij twee concrete acties vooropgesteld. Een: het indienen van een aanvraag bij de Vlaamse minister van Landbouw om erkend te worden als fokkerijvereniging. Twee: het opstarten van gesprekken met de Vlaamse minister van Financiën en Begroting met betrekking tot het opmaken en afsluiten van een beheerscontract.

Ik heb intussen overleg gepleegd met de federatie. Gisteren is er een eerste overleg geweest tussen de administratie Landbouw en Visserij en de VFP met betrekking tot de erkenning in het kader van de fokkerij.

Als minister van Landbouw ben ik ook bevoegd voor de fokkerij. Vanuit de nieuwe federatie wordt nu heel veel belang gehecht aan de fokkerij als basis voor de gehele activiteit van de paardenwedrennen. Met het fokken van paarden heeft zelfs Groen! geen enkel probleem, zo begrijp ik althans uit de tussenkomst van de heer Tavernier. Ik wil erop wijzen dat er in dat verband vanuit de sector tot voor kort geen enkel initiatief genomen was. Men richt zich nu op de paardenfokkerij, maar dat is een recente heroriëntering, die op zich positief is.

De administratie heeft vrij recent van meerdere organisaties aanvragen ontvangen om erkend te worden als fokkerijvereniging. Wij hebben die evenwel niet behandeld omwille van de onduidelijkheid binnen de sector. Gezien de recente evolutie, waar ik blij mee ben, is het duidelijk dat de aanvraag tot erkenning van de federatie, en alleen die van de federatie, verder in behandeling zal worden genomen. De gesprekken die gisteren gestart zijn op administratief niveau, moeten leiden tot de erkenning van de federatie als fokkerijvereniging zowel voor de draf als voor de galop.

Om erkend te worden als paardenfokkerij moet de vzw voldoen aan de Vlaamse regelgeving. Ik ben bevoegd voor de erkenningen. Mijn administratie is daar volop mee bezig. De gesprekken met de Vlaamse minister van Financiën en Begroting over het opmaken en afsluiten van een beheerscontract zijn nog niet opnieuw opgestart. In elk geval is de Vlaamse Regering gevat door het arrest van het Grondwettelijk Hof. Binnen de mogelijkheden van het gedeeltelijk vernietigde decreet zal onderzocht moeten worden of aan dit beheerscontract nog een zinvolle en betekenisvolle invulling kan worden gegeven.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw enigszins positieve antwoord, zeker voor wat het erkennen en opstarten betreft van de gesprekken met de federatie. De collega's hebben me de geschiedenis geschetst over de totstandkoming van het decreet. De vraag is natuurlijk of wij bereid zijn initiatieven te nemen om voor deze sector een toekomst te garanderen. Hoe beperkt de sector ook mag zijn, toch zijn ongeveer 5000 gezinnen daar rechtstreeks afhankelijk van. Alleen al om die reden lijkt het me de moeite waard om de nodige initiatieven te nemen. Zo niet moet ik een vraag indienen bij minister Van Mechelen om deze sector te erkennen als erfgoed.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik sluit me aan bij wat de heer Van Rompuy heeft gezegd. We kunnen helpen om bepaalde zaken structureel te ondersteunen.

Wat het financiële aspect betreft, moeten we een beroep doen op de federale overheid.

Misschien kan daar een regeling worden uitgewerkt die de weddenschap en het wedrennen in stand kan houden, waarbij er een deel terugvloeit naar de sector. Dat is echter onmogelijk in Vlaanderen.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer Sannen, ik heb niet expliciet gepleit voor subsidiëring. Vanuit mijn bezorgdheid als Vlaams parlements lid over het voortbestaan van de sector vraag ik wat de Vlaamse Regering kan doen om de sector structureel te ondersteunen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
